

ADJECTIVUL

Adjectivul este partea de vorbire flexibilă care arată însușirea unui obiect, însoțește și determină un substantiv. Adjectivul se acordă în gen, număr și caz cu substantivul determinat. Exemplu: casa frumoasă, mașina frumoasă, omul frumos, creionul frumos.

De regula, locul adjectivului este după substantivul pe care îl însoțește, dar poate sta și în fața acestuia.

Ex: deșteapta fața

Adjectivul nu se desparte prin virgulă de substantivul determinat, indiferent de locul pe care acesta îl ocupă față de substantiv. Însă, în cazul în care substantivul are mai multe adjective, atunci adjectivele se despart prin virgulă, dacă nu au cuvinte de legătură între ele ori sunt legate prin cuvinte precum: dar, nici, însă.

Ex: Fața frumoasă, deșteapta și energică a plecat.

Clasificarea adjectivelor după origine:

Adjective propriu zise – mic, bun, onest, cinstit, roșu, etc.

Adjective participiale/provenite din verb la participiu – citit, scris, învățat.

Adjective gerunziale/provenite din verb la gerunziu – gene căzând, picioare tremurând, ochi lacrimânți.

Adjective provenite din adverb – Barbați bine, Asemenea fața.

Adjective pronominale – Casa mea, Cealaltă fața.

Grade de comparație:

1. **Relativ**: bun

2. **Comparativ** – de egalitate: la fel de bun, tot așa de bun

-de inegalitate: -de superioritate: mai bun

-de inferioritate: mai puțin bun

3. **Superlativ-relativ**-de superioritate:cel mai bun

-de inferioritate:cel mai Putin bun

-Absolut:-de superioritate:foarte bun

-de inferioritate:foarte putin bun